

АССАЛОМ, МАКТАБЖОНИМ!

АССАЛОМ, МАКТАБЖОНИМ!

(Декламация)

Ассалом, билим коним,
Ассалом, мактабжоним,
Соғиниб келдим сени,
Танияпсанми мени?
Бултурги ўқувчингман,
Сени энг севувчингман.

Ассалом, билим коним,
Ассалом, мактабжоним!

Азиз ўқитувчилар,
Илмим бойитувчилар.
Директор, илмий мудир,
Ҳаммалари бирма-бир,
Ўтишди кўз олдимдан,
Ҳеч чиқишмай ёдимдан.

Ассалом, билим коним,
Ассалом, мактабжоним!
Лагерда мен олдим дам,
Куч йиғдим, бўлдим бардам.
У ер ҳам маза эди,
Бағрингга келдик энди.
Биз сенинг гулларингмиз,
Қиз-у ўғилларингмиз.
Ассалом, билим коним,
Ассалом, мактабжоним!
Енгларни шимарамиз,
Фан чўққиси — маррамиз.
Унга дадил чиқамиз,
Ҳунарда чиниқамиз.
Бизларга бағрин очган,
Кундан-кун қадри ошган,
Ассалом, билим коним,
Ассалом, мактабжоним!

1966

„БЕШ“ ОЛДИМ, „БЕШ“!

Бугун ҳамма ёқ қойил,
Шуидай бўлса бутун йил,
Кулиб боқар қуёш ҳам,
Хурсандлар ойим, дадам.
Ҳатто вожатий опа
Мендан эмаслар хафа.
Ут чақнар оёғимдан,
Нақ оғзим қулоғимда.
Дўстлар саломи иссиқ,
Қалбимда шодлик тўлиқ.
Уқитувчи ҳам мамнун.
Билсангиз, ахир бугун

Тортар темирни,
Ҳаммангиз ҳам биласиз
Бу оддий сирин.

Хатамжоннинг магнити
Юракни тортар.
Ана шундай боланинг
Обруйи ортар.

1967

СЕНТЯБРЬ ТОНГИ

Салом, сентябрь тонги,
Кутдим сени мунтазир.
Мактаб қўнғироқ — бонги
Жиринглаб қолар ҳозир,
Бироз қулоқ бер менга,
Завқ-у, сўзим бор сенга.
Эҳ, ёзги каникулда
Роса ҳам маза қилдим.
Бир олам завқ кўнгилда,
Мактаб бағрига келдим.

Ёзининг соз мақсади бор,
Ёзининг ўз мактаби бор.
У мактаб — ўрмон, боғлар,
У мактаб — кўллар, тоғлар.
Ҳамма ёқ ғиж-ғиж билим
Билимга бойдир элим.

Борган эдим Артекка,
Оҳ уни мақтамакка.
Кўрганини кўзларим
Етармикан сўзларим.

Соҳилда лагеримиз,
Бизнинг роҳат еримиз.
Сув, ҳавода чиниқиб,
Қуёшга пешвоз чиқиб,
Соғлигим ҳам бўлди «беш».
Лагерда дўст ордирдим.
Шодлигим ҳам бўлди «беш».
Мен ўзимни тортдирдим —
Нақ уч кило семирдим.
Ялқовликни емирдим.
Энди, қара, тетикман,
Қадди-қомати тикман.
Куч қўшилган кучимга.
Дарсада ўқитувчимга
Қўрганларимни бир-бир
Мен сўзлайман,

Сентябрь,

Сен ҳам қулоқ солиб тур,
Қиласан маза-ҳузур.
Танаффусда, айниқса,
Барча ҳовлига чиқса,
Езги каникул баҳси —
Бошланар, қандай яхши..
Сўзлашга ҳамма шошар,
Юракдан завқлар тошар.

1966.

УЙИНЧИ ОЛМАХОН

Миттигина олмахон
Арчанинг қир учида,
Қалин шохлар ичида
Ўйнар эди хўп чаққон.

Шохдан-шоҳга кўчарди,
Қанотсиз-ку учарди.
Осилар дарвоз бўлиб,
Ва ўтирар гоз бўлиб.

Гоҳо топганда ёнгоқ
Ея олмасдан бироқ
Тушириб юборарди,
Кетидан етволарди.

Мен билан апоқ-чапоқ
Гоҳ ўйнар бекинмачоқ.
Уни йўқотиб баъзан
«—Олмахон, қаёқдасан—»

Десам бошқа арчадан
Қарагандай дарчадан
Дарров найдо бўларди,
Гўё мендан куларди.

Узимча олмахонга:
Юргини Ўзбекистонга —
Десам қараб турарди,
Гапиргандай бўларди:

— Ҳув, арча танасида
Қалин шох панасида
Несиққина иним бор,
Синглим, ойим, иним бор,
Болаларга салом айт,
Келса бирга олиб қайт.

Сўнг олмахон лип этиб,
Қайгадир қочар кетиб,
Кинодагидай гўё
Яна бўларди пайдо.

1966

ТОШ ОТДИ ТОШ

(Қ. Муҳаммадийга ўхшатма) ✓

Деразага ким тош отди?
 Уни қайси бебош отди?
 Чил-чил бўлди ойна кўзи,
 Нур берарди тиниқ юзи.
 У совуқни тўсар эди,
 Уйда гуллар ўсар эди.
 Кирилмасди тўзон-у, чанг.
 Кўрганлар дер: «Аттанг-аттанг».
 Энди гуллар сўлиб қолар,
 Уйга чанглар тўлиб қолар.

Ахир тошни отибди ким?
 Ҳамма бола туради жим...
 Ким отса ҳам номард экан,
 Мард бўлганда оларди тан.
 Кўрмадик дер кўрганлар ҳам,
 Аммо кимдир турар мулзам:
 Беролмайди юраги дов,
 Қўрқоқлиги бўларми ғов?

Кўриб турган экан Қуёш,
Барча сирни қилди у фош:
— Тошвой эди тошни отган
Бағри экан тошдай қотган.
Уйдагилар қилсин ҳузур
Деб ойнадан сочардим нур.
Кўз ойнагим гўё сиғди,
Нурим яхши тушмас эғди.
Дерди хафа бўлиб Қуёш.
Тошвой экан қўрқоқ, бебош,
Тош бўлса ҳам бўш эканми?
Кучи етмас, «мен» дегани.
Ўз айбига эгмасдан бош —
Тошвой турар мисоли тош.

1965.

ГАНИ ҚАНИ?

1966

ЕШИМГА ЕТ, ДЕЯДИЛАР

Саломат буви
Аломат буви,
Кичкинтойларнинг
Аҳил-тотуви.
Бувининг бордир
Ун набираси,
Шунга яраша
Қирқ чевараси.
Улар кўпайиб
Борар тобора,
Исмин эслолмай
Буви овора.

Саломат буви
Аломат буви,
Чевараларнинг —
Еқар қий-чуви.
Севинчларига
Севинч қўшади,
Ушалар билан
Уйин тушади.

Яқинда кампир
Юзга киради.
Кўплар исмини
Чалкаштиради.
Раъно ўрнига
Чақирар Норин,
Қосим дейман деб,
Дейди Қўчқорни.
Болалар гоҳ
Қилса масхара,
Бўлмайди хафа
Бувиси сира.
Бу хатосини
Ешига йўяр,
«Сен қам ёшимга —
Етгин» — деб қўяр.

ШУХ КАРНАВАЛ

Кенг ўрмондан айиқполвон
Арча олиб борар чаққон.
Кечикмай деб тез-тез чопар,
Шерикларин излаб топар.

Конки отиб кагта йўлда
Эчки ўнгда, мушук сўлда,
Урталикда шўх қўзичоқ
Арча томон борар қувиоқ.

Кучуквойга опичлашган
Тинратикон жўнаб қолди.
Гоз ва хўроз адашмасдан
Тепаликка етиб олди.

Чена тўла минг хил совға,
Урдак карнай чалар «га-га».

Терга ботиб айиқполвон
Етиб келди алпон-талпон.
Барча дўстлар бўлишди жам,
Бошладилар ўйин-байрам.

Танца тушар типратикон,
Сакраб қўяр дикон-дикон.

Дутор чертар айиқполвон
Сурнай чалар чаққон қуён.

Эчки қулиб гармон чалар,
Лапанглашар айиқчалар.

Пар бўлишиб гоз ва хўроз
Қўшиқ айтар, эҳ, жуда соз.

Бўлса ҳамки алламаҳал
Давом эгар шўх карнавал.

РАҲМАТГА РАҲМАТ!

(Қўшиқлар)

САЙРАНГ ҚУШЛАР!

(Қ ў ш и қ)

Баҳор келган элимизга,
Қувонч тўлган дилимизга.
Келинг қушлар,
Учинг қушлар,
Бизлар дўстмиз доим сизга.

Ярашгандир юртга баҳор,
Сувга тўла канал — анҳор.
Учинг қушлар,
Қўнинг қушлар,
Дарахтларда инлар тайёр.

Иссиқ қуёш кулар, боқар;
Ҳамма ёқда нури оқар.
Сайранг қушлар,

Яйранг қушлар,
Овозингиз бизга ёқар.

Ұйнанг кўкда нарвоз айлаб,
Биздек ўсинг қувнаб, яйраб,
Қувиноқ қушлар,
Уртоқ қушлар,
Учинг боғда сайраб-сайраб.

1948

АРЧАЖОН

Урмонзордан келган меҳмон,
Салом-салом ,жон арчажон.
Қувнашамиз яйраб-яйраб,
Ватанамиз чин меҳрибон.

Яшнаи бергин чаман арча,
Безак тақдик қанча-қанча.
Атрофингда ўйин қуриб,
Қувнашамиз хоқлаганча.

Бошлаб байрам тўйимизни,
Хўп безатдинг уйимизни.
Москвामиз тинглаб турар,
Айтган қўшиқ — куйимизни.

1951

БАҲОР, БАҲОР, БАҲОРЖОН!

(Қ ў ш и қ)

Қучоқ очиб кел, баҳор,
Сен ҳам биз ҳам бахтиёр.
Хўп ёқимли кунларинг
Ёшлик фасли, баҳоржон!
Биздай кулсин гулларинг,
Баҳор, баҳор, баҳоржон!

Ҳар йил кўчат экамиз,
Багрингда сайр этамиз.
Қуёш бўлиб боқарсан,
Чаман фасли, баҳоржон,
Ҳуснинг билан ёқарсан,
Баҳор, баҳор, баҳоржон!

Сенинг учун гулбаҳор,
Совғамиз бор—беш баҳо.
Келгин бизнинг мактабга
Қўшиқ фасли, баҳоржон,
Гул сочдинг ҳар тарафга,
Баҳор, баҳор, баҳоржон!

1956

САЁҲАТ — РОҲАТ

(Қ ў ш и қ)

Дўстим, юр тезроқ,
Сайр этайлик бир,
Элни ўрганмоқ,
Ўзи мактабдир.
Юрайлик яёв,
Ҳаво топ-тоза.
Бепоён яйлов —
Кўрайлик роса.

Н а қ а р о т:

Баҳорда, ёзда —
Қилсак саёҳат;
Кузда, аёзда —
Берар куч-ғайрат,
Энг яхши одат:
Саёҳат — роҳат!

Ҳар нарса гўё —
Бергандай сўроқ,
Шарқирар дарё,
Кел дер дала, боғ,
Қанча кўп кўрсак,
Илмимиз ошар,
Соғлом, довюрак —
Бўлмоқ ярашар.

Н а қ а р о т:

Баҳорда, ёзда —
Қилсак саёҳат;
Кузда, аёзда —
Берар куч-ғайрат.
Энг яхши одат:
Саёҳат — роҳат.

**ХУРСАНДМИСИЗ?
ХУРСАНДМИЗИ!**

(«А» синфи билан «Б» синфи лапарн)

- «Б» синфи:— Хўш, «а»чилар қалайсиз?
«А» синфи:— Қалаймасмиз, олтинмиз.
«Б» синфи:— Бу чоракда қандайсиз?
«А» синфи:— Мактабда энг олдинмиз.
«Б» синфи:— Хурсандмисиз?
«А» синфи:— Хурсандмиз!
- «А» синфи:— Қалай энди интизом?
«Б» синфи:— Кўрсак деймиз «ассалом»,
Синфимиз хўп озода.
Уқиймиз соф ҳавода.
«А» синфи:— Хурсандмисиз?
«Б» синфи:— Хурсандмиз!
- «Б» синфи:— Синфимизда йўқ асло
«Ҳатто «икки», «уч» баҳо.
«А» синфи:— Синфингизда бўлганмиз,
Кўриб завққа тўлганмиз.
«Б» синфи:— Хурсандмисиз?
«А» синфи:— Хурсандмиз!
- «А» синфи:— Табриклаймиз «б»чилар
«Б» синфи:— Раҳмат сизга эпчиллар.
Ақил бўлдик, кенгашдик,
Энди сизга тенглашдик.
«А» синфи: Хурсандмисиз?
«Б» синфи:— Хурсандмиз!

КИТОБ — ҲАММАБОП

Ҳаётимиз ойнаси,
Билимларнинг онаси,
Буюмлар дурдонаси,
Менга ўргатган одоб,
Бу—китобдир, бу—китоб!

Акс этган еру осмон,
Ўтмиш, келажак замон.
Унда шеър, эртак, дoston,
Ҳар саволга бор жавоб,
Бу — китобдир, бу — китоб!

Ҳеч туганмас хазина,
Ҳар бир варағи зина,
Онадай иссиқ сийна,
Сахийликда ҳаммабop,
Бу — китобдир, бу — китоб!

Мазмунлари хилма-хил,
Ақлингга қўшган ақл,
Дўстимдир жуда аҳил,
Фан йўлида нур-офтоб,
Бу—китобдир, бу—китоб!

«5» БАҲО ҚУШИҒИ

✓
Бўлса кимнинг табелида бешни кўп,
Ҳамма жойда унинг дўсти — эши кўп.
Беш олувчи одобли ҳар боланинг
Бўш вақти йўқ — ўқиши-ю иши кўп.

Н а қ а р о т:

— Беш баҳо — аъло баҳо,
Бебаҳо тилло баҳо.
Доимо доно баҳо,
Мағзи тўқ маъно баҳо.

Уй ишини — дарсни оз қилса у,
Китоб бор-у ўқишга ноз қилса у.
Ололмайди, ололмайди беш баҳо,
Ҳам дангаса — уйқумижоз бўлса у.

Н а қ а р о т:

Баҳоларнинг гул ушлаган полвони,
Ҳар нарсага егар кучи — имкони.
Аълочилар қандай ошно бўлишган?
Бирор жойда борми ёки беш кони?

Н а қ а р о т:

Бешнинг кони қатор-қатор китобда,
Ширин сўзда, яхшиликда, одобда.
Дарс чогида берилган ҳар саволга
Лўндагина тўғри-тўғри жавобда.

Н а қ а р о т:

— Беш баҳо — аъло баҳо,
Бебаҳо тилло баҳо.
Доимо доно баҳо,
Мағзи тўқ маъно баҳо.

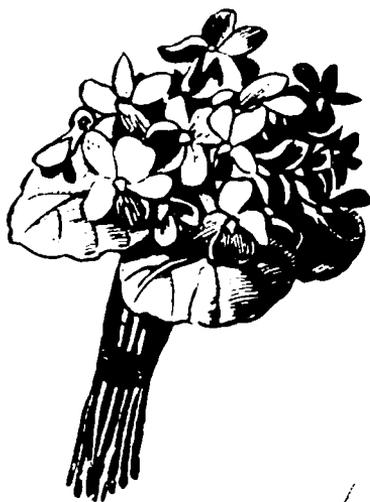
1966

КУЛЧАНОН — ГУЛЧАНОН

(Кичкинтойлар қўшиғи)

Ойим ёпдилар кулча,
Е дедилар тўйгунча.
Кулчам ўхшар гулчага,
Юзим ўхшар кулчага.

Кулча нон-у кулча нон,
Кўриниши гулча нон.
Шариланги ўзимдай,
Несиқлиги юзимдай.
Келинг, ўртоқлар, еймиз,
Ойимга раҳмат деймиз.
Кулча нон-у кулча нон,
Кўриниши гулча нон.

ГУНАФША ҚУШИҒИ

Ҳар ён навбаҳор,
Осмон кўк шиша.
Изладим сени
Богма-боғ оша.
Кўрдим-у, тердим,
Мен шоша-шоша,
Яша гунафша,
Гўзал гунафша.

Қанча кўп терсам
Ухшадинг камга,
Кўрсин деб дўстлар,
Тақдим чаккамга.
Менга, барчага

Тансиқ ҳамиша,
Яша гунафша,
Гўзал гунафша.

Ҳидлаб тўймайман
Хушбўй исингга.
Синёҳим ранги
Ухшар тусингга.
Қўшиқлар айтай
Сенга яраша,
Яша гунафша,
Гўзал гунафша!

1965.

319 -

АЧОМ-АЧОМ, БУВИЖОН!

(Қўшиқ)

Салом-салом, бувижон,

Ачом-ачом, бувижон!

Оқ пахтадай сочингиз,

Омон бўлсин бошингиз.

Айтақолинг, бувижон,

Неча ёшда ёшингиз?

Салом-салом, бувижон,

Ачом-ачом, бувижон!

Сўзларингиз хўп қизиқ,

Юзингизда бор чизиқ.

Ачомласам бувижон,

Бағрингиз мунча иссиқ?

Салом-салом, бувижон,

Ачом-ачом, бувижон!

Дадамларни боққансиз,

Ойимларга ёққансиз.

Топишмоғ-у эртакка,

Бувижон, хўп чаққонсиз.

Салом-салом, бувижон,

Ачом-ачом, бувижон!

КҮНГИЛ ИСТАР ЯХШИЛИК

(Достонлар)

ЭХ, РОСА ШИРИН ЭКАН

Тонгда дадам уйғотиб,
Деди:—ухлама қотиб,
Қовун сотиб олгани
Бормоқчийдик юр, қани.

Севинч чақнаб кўзимда,
Тайёр бўлдим бир зумда.
Атрофимизда шу дам
Айланиб қолди укам.

Эргашди бораман дсб.
Боришин кўрмасдик эп.
У ялинди ўтниниб,
Сўнг йиглади ўгириб,

Айёр-да укам қурғур,
Дадам деди:—Майли юр.

Жўнадик учаламиз,
Йўлда физ-физ учамиз.
Дадам ҳайдашга уста,
Машинамиз кўк тусда.

Етиб келдик бозорга,
Гўёки қовунзорга.
Олайлик деб саралаб,
Юрдик бозор оралаб.

Босволди тарам-тарам,
Кийгандай тўи — беқасам.
Қуёш нусхали чўгир,
Асал солгандай огир,

Қовун-у тарвузлар тоғ,
Кўриб кўнглинг бўлар чоғ.
«Дидинг бўлса мени ол,
Ичим тўла лиқ-лиқ бол.

Майли, мени сўйиб е,
Деҳқонимга раҳмат де»—
Дегандай кўк ананас
Қўзғар иштаҳа—ҳавас.

Чеккароқда бир деҳқон
Қовунин мақтар чунон:
— Келиб қол, эй, харидор,
Вақтинг ўтмасин бекор!
Кимки олмаса буни,
Бу Мирзачўл қовуни

Тушиб қолади пули.
Эҳ, еганлар дармонда,
Емаганлар армонда.

Олиб қол шишаваида,
Қоқ эрталаб шудрингда
Узганман сув қўймасдан.
Олмасангиз ҳам, иним,
Еб кўринг-а бир тилим,
Мисоли қўй сўясиз,
Тилимига тўясиз.

Татиб кўрдилар дадам:
— Ширин экан жуда ҳам,
Меҳнат қилибсиз роса,
Қани тортинг бўлмаса,—
Дедилар дадам аста,
Биз қарардик ҳавасда.
Майда-майда тўни бор,
Бир метрча бўйи бор.
Ўзи каттакон харсанг.
Дилимдан бўлдим хурсанд.
Тортувди бир қовунни,
Ун беш килодан ошди.
Кўтаролмайин уни,
Анграйнб ақлим шошди.

Дадам дедилар:—Бай-бай,
Шунга кучинг етмаса,
Бу ёғи бўлди қандай?
Зарядкага дангаса —
Бўлишлик оқибати.
Шу ҳолга тушиб бирдан
Кўзин олмасдан ердан

Деҳқон-чи шу заҳоти,
Ўз ўғлига:—Алишер,
Ўртогингга ёрдам бер,—
Дея қилди ҳавола.

Қовунлар ёнида жим
Ўтирарди бир бола.
Мен унга қараб турдим,
У бола кела солиб,
Қовунни ердан олиб,
Мени қилгандай изза,
Кўтариб кетди гизза,
Машина сари тезда.
У—мендан хипча, кичик,
Ҳайронман, нега кучлик?

Мақтаниб қолди деҳқон:
— Бизнинг ўғилча полвон.
Ота ўғли чинакам,
Доим беради ёрдам.
Меҳнат билан пишиган,
Барча хурсанд ишидан.

Жўнадик ҳовли томон,
Ғаш эди кўнглим қамон.
Машина ичида қам
Ўтирардим индамай.

Мени мазах қилгандай
Қараб қўярди укам.
У ҳали кетарми жим?
Кўзига кўринса ким
Роса чалса-я карнай?
Гапга қоламан талай.

Келдик-да ҳовлимизга,
Барча қовунни атай
Ташлаб қўйдик ҳовузга,
Бўлсин дедик-да муздай.
Қовунлар ҳовуз бўйлаб
Сузишар балқиб, ўйнаб.
Бувим, ойим ва дадам
Супада бўлдик-да жам,
Кечга яқин шу куни
Бувим катта қовунни
Сўйиб бердилар аста,
Қилдилар тилим, коса,
Бувим сўйишга уста,
Эҳ, ширин экан роса!

Гап очиб қолди укам:
— Эй, бувижон, бувижон,
Бу қовунни-чи акам —
Қўтаролмади.
— Қачон?

Барча гап-сўзни шу дам
Айтиб бердилар дадам.
Дедилар:—Бундан буён
Зарядка қилгин ҳар тонг.

Ҳар кимнинг ҳам оғзнда
Қолди унинг мазаси.
Аммо баъзи-баъзида
Бу қовун воқеаси—
(Мирзачўл қовунини
Ердан узолмаганим)
Тушиб қолса ёдимга,
Ғалати бўлиб таним
Қарар эдим ёнимга.

КҮЧА — КҮПЧИЛИК УЧУН

(Кўча тартибини бузмоқчи бўлган болага)

Кўча — кўпчилик учун,
Бу гапни пухта тушун.
Сен биласан кўчалар
Кундузию кечалар
Гавжум, обод ҳар бири,
Шаҳримиз қон томири,
Сув-у, ҳаводай зарур,
Зарурликда гўё нур.
Нурсиз ҳеч кўриб бўлмас,
Кўчасиз юриб бўлмас.
Муҳимин айтсам тагини
Узоқин қилар яқин.

Агар зериксанг уйда
Кезасан кўча-кўйда,
Кўча — беартист саҳна,
Олаверасан баҳра.

Бир зайлда ўнгу сўл
Канал нусха тўғри йўл.
Ҳамма ёғи текис, соз,
Асфальтлардан пояндоз.
Дарахтлари соябон,
Чети гулзор — хиёбон.
Мисоли томошабоғ,
Кўнгилини қилади чоғ.
Айниқса байрам куни
Дўстлик, ёшлик тўлқини
Кўчаларда намоён,
Кўча шодликларга кон.

Шундай қилиб ҳар кўча
Хизматда кундуз-кеча.
Ҳар кимни ҳар қаёққа
Тўйга,

Уйга, гулбоққа,
Завод, фабрик, мактабга —
Олиб борар мақсадга.

Ҳеч ким юрмайди бекор,
Ҳар кимнинг бир ниши бор.
Биров юрар йўлкада,
Биров учар «Волга» да.
Баъзилар трамвайда,
Шошилиб дер: «Тез ҳайда!»

Кўча бўлмаса агар,
Халқ ҳоли нелар кечар?
Эшикма-эшик ўтар,

Олтиндай вақти кетар,
Вўл тополмай адашиб,
Ҳайрон бўлиб, бош қашиб,
Деворлардан йиқилар,
Туйнукларга тиқилар,
Ошар ҳатто томма-том,
Ҳолдан тояр батамом.
Қолар мўлжалланган нш,
Уюлар талай ташвиш.
Милиционер — посбон,
Юриш бўлсин деб осон,
Берк жойдан ўтсанг агар,
Кўчани кузатади,
Тартибни тузатади.

Пайқаб тур гапни, ўртоқ,
Тартибни бузиб шу чоқ,
Берк жойдан ўтсанг агар,
Талай зараринг тегар.
Ўзинг қочарсан қуён,
Аммо кўча шу замон —
Бўлар-ку тўс-тўполон.
Машиналар тўқнашиб,
Юз берар-ку фалокат,
Олдин-кейин тўхташиб,
Бузилади ҳаракат.
Ҳалиги «Тез ёрдам» да
Эҳтимол ўша дамда
Олиб кетишар касал,
Аҳволи оғир, ўсал.
Больницага уни тез
Етказилмаса шу кез —
Улиб қолиши мумкин.
Кўчада йўл йўқ, лекин,

Уча олмас «Тез ёрдам»,
Врачпи ҳам босар ғам.
Улиб қолгундай бўлса,
Бола-чақаси ахир
Сендан бўлар домангир.
Кўрдингми жиндай хато
Улимга элтар ҳатто.
Тўхтаб қолса ҳаракат,
Шунинг ўнмас фақат.

«Волга»даги бир киши
Ярим соатдан кейин —
Керак «ТУ» да учиши.
Унга ҳам бўлар қийин,
Аэропортга етолмас,
Йўлдан асло ўтолмас.

Уқитувчи аксига
Тушса ҳамки таксига
Етолмайди дарсига!
Болалар кутиб қолар,
Турли хаёлга борар.
Йўл йўқдир барча учун,
Ўтолмас министр ҳам,
Идорасида бугун —
Қабул қилмоқчи одам.
Кўриб қўйгин, укажон,
Ҳамма ёқ бесаранжом.
Зарарига эҳтимол
Топилар талай мисол.
Барчасига, турган гап,
Ўзинг бўлардинг сабаб.
Кўпчилик юрган йўлдан,
Чизилган жой, ўнг қўлдан

Юрмасанг-чи, укажон,
Кўпга берасан зиён.

Кўчанинг тартиб, сирн
Сенга керак ҳар бирн.
Кўча-куйда бебошдоқ —
Отаверма шаталоқ.
Кўча бедарвозамас,
Бор эшик, коридори,
Чегараю девори,
Аммо кўзга кўринмас.
Бўлимлари ва боби
Бор қонда китоби.
Кўчада юриш-туриш
Катта санъат муҳим иш.
Яхши хулқинг одатинг,
Синалади одобинг.

Кўча — кўпчилик учун,
Кўпчилик қайдан юрса,
Сен ҳам шу ердан юргин.
Кўпчилик не буюрса,
Тартибига бўйсунгин.

1966

